

[Ministeren for offentlige arbejder]

af Politiken i det lyntelegram, der står i venstre spalte, men det er det, der står klart i svaret. Økonomiministeren har ikke taget stilling til, om der skal være en fast forbindelse eller ej, men han ønsker, at erfaringerne om det næste års økonomiske udvikling skal indgå i beslutningsgrundlaget, som skal forelægges folketinget i foråret 1985. En forudsætning for at gøre dette er, at undersøgelserne er tilendebragt.

Så skal jeg lige sige til den radikale ordfører, at jeg aldrig har påstået, at de radikale havde medansvar for de 11 mill. kr. i fjor. Jeg talte kun om et flertal, og det var selvfølgelig kun det flertal, jeg henvendte mig til, og det er kun det flertal, jeg talte om. Jeg kender udmærket det radikale venstres stilling til den sag, så jeg har ikke vildledt nogen ved de klare udtalelser, jeg kom med.

For at der heller ikke skal være vildledning om noget andet, skal jeg her oplyse, at det ikke ved denne første behandling kan bekræftes, hvordan regeringen vil stille sig til det standpunkt, socialdemokratiet har meddelt her for et øjeblik siden. Det kan der ikke gives nogen bekræftelse på her, men det er klart, at regeringen er klar til at møde frem i finansudvalget med de ministre, der måtte ønskes, og at regeringen meget hurtigt vil tage stilling til denne sag.

Så skal jeg sige til hr. Dohrmann og også til VS' ordfører, at det ikke er rigtigt, at alt har været undersøgt. Der er ingen af de to ordførere, der kan vise nogen som helst undersøgelser, der har foregrebet eller har villet dublere de bundundersøgelser med henblik på en tunnel, som der her er tale om. Det har aldrig været gjort, og så er det ligegyldigt, om det er siden 1012 eller det er siden 1866 eller det er siden 1973. Det har simpelt hen ikke været foretaget tidligere, og der var i folketinget i marts i fjor et stort flertal for, at dette skulle undersøges. Det står fast, det kan ikke benægtes.

Så er det da rigtigt, at fordi man har brugt 11 mill. kr. forkert, skal man ikke bruge 31 mill. kr. forkert. Men jeg siger bare, at det flertal i folketinget, der gennem sit finansudvalg i august i fjor bevilgede de 11 mill. kr., var vidende om, at det var en første rate. Man går vel ikke hen og indbetaler en tredjedel eller en fjerdedel på et eller andet gode, hvis man, når den anden eller tredje rate på den ting, man ønsker at anskaffe sig, skal

falde, ikke ved, hvad man vil stille op med det. Selvfølgelig skal man ikke smide gode penge efter dårlige, men her har der været spillet helt åbent, der har været klare linjer.

Med hensyn til at være bange for tunnel eller ej vil jeg gerne oplyse, at man i Japan har bygget en tunnel på 58 km, og man har adskillige tunneler både i Japan og i andre lande på 7 km og 15 km og 30 km, og dér er man altså ikke bange. Jeg tror ikke, at danskerne sådan set er meget mere bange. Desuden er den tunnel, hvis den kun skal gælde Østerrenden, ikke længere, end hvis man står på S-toget på Hovedbanegården og står af på Østerport, og jeg har ikke hørt om ret mange danskere, der er bange for at begive sig ud på den tur.

Lad mig afslutningsvis sige, at mine nerver godt kan holde til dette her. Jeg mener, at denne sag er så overordnet vigtig, at den skal og må gennemføres. Det er ikke for min skyld og ikke for regeringens skyld, at der skal være denne faste forbindelse. Det er, fordi det er en påtrængende nødvendighed for det danske samfund. Det er en påtrængende nødvendighed for, at Danmark geografisk, økonomisk og på anden måde kan spille den rolle, som vores beliggenhed rimeligvis, og som vores omgivelser forventer af os. Jeg tænker her ikke mindst på de faste forbindelser til Sverige, som er påtrængende nødvendige, og som jo ikke kan komme, medmindre vi først har klarhed over, at vi får en fast forbindelse over Store Bælt.

Mine nerver kan godt holde. Det vil ikke undre mig, hvis der er nogle i socialdemokratiet, der har dårlige nerver i disse dage, men fra min side har der været spillet helt åbent, og jeg har forholdt mig klart til hver en udtalelse, der er kommet, og der har været logik og følgerigtighed og sammenhæng i det hele. Derfor tror jeg ikke, det sidste ord i denne sag er sagt, og jeg ser frem til, at den finder en løsning i løbet af ganske få dage.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Når ministeren kalder mig uvederhæftig, synes jeg nok, at jeg må gå herop igen, for jeg kender godt ministerens sprogbrug. Men det gør sådan set ikke så meget, for jeg er vant til det, der næsten er værre, hvis endelig det skulle være. Men jeg vil gerne have lov